

HET GENTS KERKEPAD (Vervolg)

SINT-COLETAKERK - Sint-Coletastraat

Tot aan haar oprichting als zelfstandige parochie ressorteerden de inwoners van de huidige Sint-Coletaparochie onder Sint-Pieters-Buiten.

Mgr. Bracq nam het initiatief om een terrein aan te kopen, gelegen tussen de Ottergemsesteenweg, de Bommelstraat en de toenmalige Thaliestraat met de bedoeling er een zusterklooster van de Visitatie te bouwen, samen met een lagere school. Daarnaast trok men een grote kapel op die dienst deed als hulpkerk van Sint-Pieters-Buiten. Bovendien werd onderpastoor Theodoor Bracq van Sint-Pieters-Buiten als proost van Sint-Coleta aangesteld.

Bisschop Bracq genoot de eer om op 6 mei 1888 de eerste steen te leggen. Het oorspronkelijke plan, toegeschreven aan August van Assche of aan één van zijn volgelingen, werd met het oog op de vorming van een zelfstandige parochie en op last van Mgr. Lambrecht gewijzigd.

Vanaf 27 februari kreeg het publiek toegang tot de voltooide neogotische Sint-Coletakerk.

Bij Koninklijk Besluit van 24 maart 1894 erkende de Staat Sint-Coleta als zelfstandige parochie. Bij de afscheiding van de moederparochie vormde de spoorweg Brussel-Oostende de gemeenschappelijke grens.

Op 25 september 1895 wijdde Mgr. Stillemans de kerk in.

Ter vervanging van de voorlopige dakruiter bouwde men in 1911 een achtkantige kruisingstoren naar een ontwerp van Gerard De Meyer.

De neogotische binnenkerkbeschildering dateert uit 1901 en de periode erna. Zij bezit een uitgesproken symbolisch en decoratief karakter.

Voor de uitvoering van het Maria- en Sint-Coleta-altaar uit 1895 één van de drie neogotische eikehouten altaren die de kerk bezit, deed men een beroep op Ed. van den Eynde.

Naast een neogotische preekstoel en koorgestoelte, treft men in de kerk nog twee biechtstoelen aan uit 1913, van de hand van de gebroeders Todt.

BIBLIOGRAFIE

- Bouwen door de eeuwen heen. Inventaris van het Cultuurbezit in België - Architectuur - deel 4 nc - Stad Gent, p. 284.
- De Paeppe Johan: 100 jaar Sint-Pieters-Buiten. Gent.

SINT-ANTONIUS-ABTKERK - Redersplein

Reeds in 1642 werd op de wijk Meulestede een kapel opgericht die men in 1731 herbouwde. Een aanpassing van het gebouw vond plaats in de jaren 1865-1867.

De Sint-Antonius-abtkerk deed vanaf 1843 dienst als hulpkerk van de Sint-Salvatorparochie. Vanaf 1909 werd ze hulpkerk van de Sint-Theresia van Avilaparochie.

Het is een eenvoudig bak- en zandstenen gebouw in klassicerende barokstijl. Het torentje is voorzien van een kunstig versierde fries in zandsteen waarboven een balustrade is opgetrokken. De vier hoeken van deze balustrade zijn bekrond met grote siervazen. Bovenop het platform verrijst een klein torentje in peperbusvorm.

De sacristie en de doopkapel dateren uit 1865.

Het marmeren hoofdaltaar is afkomstig uit de afgebroken Sint-Catharinakerk in de Lange Violettestraat. Het is versierd met een schilderij die Sint-Antonius-abt voorstelt.

De kerk bezit een achttiende eeuwse biechtstoel en een negentiende eeuwse ijzeren communiebank met vergulde medaillons.

Het orgel werd gebouwd door P.C. Van Petegem.

BIBLIOGRAFIE

- Bouwen door de eeuwen heen. Inventaris van het Cultuurbezit in België - Architectuur - deel 4 nc - Stad Gent, p. 264/266.

SINT-THERESIA VAN AVIELLAKERK - Meulesteedsesteenweg

De parochiekerk van Sint-Theresia van Aviëlla werd oorspronkelijk gebouwd als publieke kloosterkapel van het aangrenzend klooster van de Zusters der Kindsheid Jesu. Ze dateert uit 1882.

Later kreeg ze de functie van hulpkerk van het Heilig Kerst.

De Staat erkende Sint-Theresia van Aviëlla als zelfstandige parochie bij Koninklijk Besluit van 25 september 1909.

De kerk is een sober bakstenen gebouw in neogotische stijl. Een aantal details in het interieur, onder andere een glasraam, verraden de schipperstraditie van de Muidewijk.

Verder bezit de kerk een orgel uit 1840, afkomstig uit een ander niet nader gekend bedehuis.

BIBLIOGRAFIE

- Bouwen door de eeuwen heen. Inventaris van het Cultuurbezit in België - Architectuur - deel 4 nc - Stad Gent, P. 196.
- Demey Koen, Vertongen Luc: Gent, steenrijk. Editie II: kerken, p. 50.

SINT-BERNADETTEKERK - Sint-Bernadettestraat

In de buurt van de huizengroep die omstreeks 1925 werd opgetrokken door de "Gentse Maatschappij der Werkmanswoningen" bevindt zich één van de recentste Gentse kerken.

Het gebouw heeft een rechthoekige basisstructuur en is voorzien van een plat dak.

Een luifel steunend op twee pilaren overspant het voorportaal. De klokketoren, rechts van de kerk, is gedeeltelijk open.

Een aaneengesloten strook smalle hoge vensters met gekleurde ramen die rondom het gebouw loopt, zorgt voor de nodige verlichting in de kerk.

De muren zijn opgetrokken in lichtkleurige baksteen. De zoldering wordt gevormd door houten lamellen. Als binnenversiering werden heel wat kindertekeningen aangewend.

De kerk is voorzien van een heldere winterkapel.

Een monument ter herinnering aan Sint-Bernadette tooit het pleintje naast de kerk.

BIBLIOGRAFIE

- Demey Koen, Vertongen Luc: Gent, steenrijk. Editie II: kerken, p. 24.

David MAES
(t vervolgt)

HONDSE TOESTANDEN IN DE GENTSE GEMEENTERAAD (1824-1899)

Eddy Levis, de onvermoeibare verzamelaar van Gentse taalpareltjes, gaf enige tijd geleden in " 't Gents spant de Kruune"¹ een "biestige lolle" ten beste omtrent een trekhond die "op zijne zak lag". Zoals het hoort in een serieus tijdschrift werd hier ook de nodige achtergrondinformatie bij verstrekt. Tot voor de Tweede Wereldoorlog zou er een gemeentewet geweest zijn die de voerders van hondenkarren verplichtte bij min of meer lange halte een plank of zak onder het dier te leggen, om het, vooral in de winter, tegen kou, water, modder en andere viezigheid te beschermen. Als het niet waar is, is 't in ieder geval goed gevonden... voegt de schrijver er aan toe.

Onze vroege vaders zouden dus al lang bezorgd geweest zijn om het honden-